



PREZES

URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI

NR OKA-4210-9(8)/2008- 2011/213/VI/CW/ZMD

Katowice, dnia 22 lutego 2011 r.

DECYZJA

w sprawie zatwierdzenia zmiany taryfy dla ciepła przedsiębiorstwa energetycznego: Terma-Dom Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zabrze

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524, z 2008 r. Nr 229, poz. 1539, z 2009 r. Nr 195, poz. 1501 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 167 poz. 1131, Nr 182, poz. 1228 i Nr 254, poz. 1700 oraz z 2011r. Nr 6, poz. 18 i Nr 34, poz. 173) w związku z art. 47 ust. 1 i 2 oraz z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 69, poz. 586, Nr 165, poz. 1316 i Nr 215, poz. 1664 oraz z 2010 r. Nr 21, poz. 104 i Nr 81, poz. 530)

po rozpatrzeniu wniosku

z dnia 27 lutego 2008 r., przedsiębiorstwa energetycznego: Terma-Dom Sp. z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zabrze (zwanego w dalszej części decyzji "Przedsiębiorstwem")

umarzam

postępowanie administracyjne w sprawie zmiany mojej decyzji z dnia 23 lutego 2007 r., nr OKA-4210-57(12)/2006/2007/213/VI/HM, zatwierdzającej taryfę dla ciepła ustaloną przez Przedsiębiorstwo.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 23 lutego 2007 r., nr OKA-4210-57(12)/2006/2007/213/VI/HM, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (zwany w dalszej części decyzji „Prezesem URE”) zatwierdził ustaloną przez Przedsiębiorstwo taryfę dla ciepła, ustalając okres jej obowiązywania do dnia 31 marca 2008 r. W dniu 27 lutego 2008 r., Przedsiębiorstwo złożyło wniosek o zatwierdzenie zmiany ww. taryfy dla ciepła uzasadniając to m.in. tym, że „Zmianie podlegają planowane koszty zużycia: paliwa – węgla kamiennego i gazu ziemnego, energii elektrycznej, wody i odprowadzenia ścieków”.

Prezes URE, decyzją z dnia 7 kwietnia 2008 r., Nr OKA-4210-9(4)/2008/213/VI/HM/Zmd, umorzył postępowanie administracyjne w sprawie zmiany swojej decyzji zatwierdzającej Przedsiębiorstwo taryfę dla ciepła. Następnie pismem z dnia 25 kwietnia 2008 r. Przedsiębiorstwo złożyło odwołanie od wyżej wymienionej decyzji Prezesa URE z dnia 7 kwietnia 2008 r. Wyrokiem z dnia 26 listopada 2008 r. (sygn. akt XVII AmE 97/08) Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uchylił zaskarżoną decyzję z dnia 7 kwietnia 2008 r., Nr OKA-4210-9(4)/2008/213/VI/HM/Zmd. Od powyższego orzeczenia pismem z dnia 2 stycznia 2009 r., znak: BPR/4210-5(6)/2009/DN, złożył apelację Prezes URE wnosząc o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania sądowego. Wyrokiem z dnia 27 października 2009 r. (sygn. akt VI ACa 368/09) Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił apelację.

Jak wynika z powyższego, decyzja kończąca postępowanie administracyjne w sprawie wniosku Przedsiębiorstwa z dnia 27 lutego 2008 r. została, na skutek jej uchylenia, wyeliminowana z obrotu prawnego, dlatego też niezbędne jest wydanie w chwili obecnej decyzji kończącej sprawę.

Przedsiębiorstwo w dalszym ciągu prowadzi koncesjonowaną działalność gospodarczą polegającą na dostarczaniu ciepła odbiorcom. Od czasu wydania uchylonej przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (co podtrzymał Sąd Apelacyjny) decyzji, Prezes URE na wnioski Przedsiębiorstwa zatwierdził już kolejne dwie taryfy dla ciepła (decyzja z dnia 9 lipca 2008 r., Nr OKA-4210-17(11)/2008/213/VII/KR oraz decyzja z dnia 8 grudnia 2009 r., Nr OKA-4210-64(12)/2009/213/VIII/KR), które zostały wprowadzone przez Przedsiębiorstwo do stosowania.

W niniejszej sprawie Sądy rozpatrujące ją dokonały następującej wykładni przepisów prawa energetycznego. I tak, decyzja o zatwierdzeniu taryfy ma charakter "okresowy", a okres jej obowiązywania wynika, co do zasady z jej treści, podobnie jak to jest na przykład w odniesieniu do pozwoleń, zezwoleń i koncesji wydawanych na konkretny okres. Upływ czasu sam w sobie jest zdarzeniem prawnym powodującym powstanie, zmianę lub ustanie stosunku prawnego, wobec czego nie może budzić wątpliwości, że stosunek prawny wyznaczony decyzją o zatwierdzeniu taryfy, którego treścią jest między innymi obowiązek stosowania przez przedsiębiorcę energetycznego taryfy w kształcie zatwierdzonym decyzją ustaje, co do zasady wskutek upływu przewidzianego treścią decyzji okresu. Wyłom od tej zasady stanowi art. 47 ust. 2c ustawy - Prawo energetyczne, zgodnie z którym w przypadku upływu okresu, na jaki została ustalona taryfa, do dnia wejścia w życie nowej taryfy stosuje się taryfę dotychczasową, jeżeli: decyzja Prezesa URE nie została wydana albo toczy się postępowanie odwoławcze od decyzji Prezesa URE. Zatem, w takiej sytuacji należy uznać, że taka decyzja wygasa dopiero z chwilą wejścia w życie decyzji o ustaleniu nowej taryfy na kolejny okres. Do tego czasu stosuje się taryfę dotychczasową, a więc obowiązuje decyzja zatwierdzająca tę dotychczasową taryfę. Stąd też do dnia 8 sierpnia 2008 r., a zatem do daty wejścia w życie taryfy ustalonej przez Przedsiębiorstwo i zatwierdzonej przez Prezesa URE z dnia 9 lipca 2008 r., Nr OKA-4210-17(11)/2008/213/VII/KR, obowiązywała nieprzerwanie decyzja z dnia 23 lutego 2007 r., nr OKA-4210-57(12)/2006/2007/213/VI/HM, której okres obowiązywania ustalony pierwotnie do dnia 31 marca 2008 r., mocą art. 47 ust. 2c ustawy - Prawo energetyczne został przedłużony do dnia 7 sierpnia 2008 r.

Zdaniem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, co podtrzymał Sąd Apelacyjny, do daty wejścia w życie kolejnej taryfy, a zatem do dnia 7 sierpnia 2008 r., dopuszczalne było dokonanie zmiany taryfy ustalonej decyzją Prezesa URE z dnia 23 lutego 2007 r., nr OKA-4210-57(12)/2006/2007/213/VI/HM, albowiem decyzja ta obowiązywała i pod względem formalnym nic nie stało na przeszkodzie zastosowaniu w stosunku do tej decyzji art 155 Kodeksu postępowania administracyjnego. Zauważyć należy, że wcześniej Sądy w sprawach z zakresu regulacji energetyki wydawały rozstrzygnięcia potwierdzające prawidłowość decyzji Prezesa URE w podobnych sprawach, a orzeczenia wydane przez Sądy w ramach tej sprawy były jednymi z pierwszych kształtujących linię orzecniczą w związku z wejściem w życie art. 47 ust. 2c ustawy - Prawo energetyczne.

Podkreślić zatem należy, że zgodnie z przeprowadzoną przez powołane wyżej Sądy oceną stanu faktycznego i prawnego Prezes URE miał możliwość merytorycznego rozpatrzenia wniosku, albowiem w dacie wydania uchylonej przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzji z dnia 7 kwietnia 2008 r., Nr OKA-4210-9(4)/2008/213/VI/HM/Zmd, decyzja z dnia 23 lutego 2007 r., Nr OKA-4210-57(12)/2006/2007/213/VI/HM, obowiązywała. Niewątpliwie w dniu wydania niniejszej decyzji nie jest możliwe merytoryczne rozpatrzenie wniosku Przedsiębiorstwa z dnia 27 lutego 2008 r., albowiem decyzja, której ten wniosek dotyczy, już nie obowiązuje. Znajduje to swoje potwierdzenie w wyroku Sądu zarówno pierwszej jak i drugiej instancji (Sądy wskazały, że rzeczona decyzja obowiązuje do dnia 7 sierpnia 2008 r.).

Powyższe spowodowało, że w niniejszej sprawie wystąpiła bezwzględna przesłanka do umorzenia postępowania administracyjnego – jako bezprzedmiotowego – na podstawie art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepis ten stanowi, że w przypadku, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Przesłanką umorzenia postępowania w świetle powołanego art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego jest bezprzedmiotowość postępowania „z jakiegokolwiek przyczyny”, czyli z każdej przyczyny powodującej brak jednego z elementów materialnego stosunku prawnego w odniesieniu do jego strony podmiotowej lub przedmiotowej. Sytuacja taka ma właśnie miejsce w rozpatrywanej sprawie. Przyczyną powodującą bezprzedmiotowość postępowania jest fakt, że przestała już obowiązywać taryfa dla ciepła zatwierdzona decyzją Prezesa URE z dnia 23 lutego 2007 r., Nr OKA-4210-57(12)/2006/2007/213/VI/HM, o zmianę której Przedsiębiorstwo wnosi pismem z dnia 27 lutego 2008 r. i tym samym nie można dokonać jej zmiany.

Reasumując, różnica pomiędzy stanem faktycznym i prawnym istniejącym w dniu wydania uchylonej przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzji z dnia 7 kwietnia 2008 r., Nr OKA-4210-9(4)/2008/213/VI/HM/Zmd (co zostało podtrzymane przez Sąd Apelacyjny), a dniem dzisiejszym jest taka, że na dzień wydawania decyzji z dnia 7 kwietnia 2008 r., Nr OKA-4210-9(4)/2008/213/VI/HM/Zmd, Prezes URE - zdaniem Sądów orzekających w tej sprawie - mógł rozpatrzyć merytorycznie wniosek Przedsiębiorstwa z dnia 27 lutego 2008 r., z uwagi na "przedłużenie" - na skutek zastosowania art. 47 ust. 2c ustawy - Prawa energetycznego - okresu obowiązywania taryfy, natomiast na dzień wydawania niniejszej decyzji, z uwagi na fakt wejścia w życie kolejnej decyzji zatwierdzającej Przedsiębiorstwu taryfę dla ciepła, zgodnie z powołanym wyżej przepisem, był prawnym decyzji z dnia 23 lutego 2007 r., Nr OKA-4210-57(12)/2006/2007/213/VI/HM, ustał - nie jest możliwe dokonanie zmiany decyzji, która nie funkcjonuje w obrocie prawnym.

W tym miejscu wspomnieć jedynie należy, że decyzja zatwierdzająca taryfę czy też jej zmiana, jest decyzją o charakterze konstytutywnym co oznacza, że decyzja taka kształtuje stosunek na przyszłość, a nie stwierdza istnienia określonego stanu prawnego, jak ma to miejsce w przypadku decyzji deklaratoryjnych.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w sentencji.

POUCZENIE

- 1)Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za moim pośrednictwem, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy – Prawo energetyczne oraz art. 479⁴⁶ pkt 1 i art. 479⁴⁷ §1 Kodeksu postępowania cywilnego).
- 2)Odwołanie od decyzji powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, związane ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wniosek o uchylenie albo o zmianę decyzji – w całości lub części (art. 479⁴⁹ Kodeksu postępowania cywilnego). Odwołanie należy przesłać na adres Południowego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki – ul. Owocowa 6a, 40-158 Katowice.
- 3)Stosownie do art. 47 ust. 3 pkt 2 w związku z art. 31 ust. 3 pkt 2 i ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne, decyzja zostanie skierowana do ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego.

z up. Prezesa Urzędu Regulacji
Energetyki
DYREKTOR

**Południowego Oddziału
Terenowego Urzędu Regulacji
Energetyki Marek Miśkiewicz**

Otrzymują:

1)Pani Krystyna Rother,

Pełnomocnik "TERMA-DOM" Sp. z o.o.

ul.Bytomska 112A, 41-803 Zabrze

2)Śląski Urząd Wojewódzki - do publikacji

Decyzja niniejsza zwolniona jest z opłaty skarbowej na podstawie art. 4 ustawy o opłacie skarbowej w związku z treścią załącznika do tej ustawy (część I pkt 53).